

እጅዋን ወደ ድሀ ትዘረጋለች

ማቴዎስ 25:40ን በልብሽ አጥኚ

«እውነት እላችኋለሁ፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞች ለአንዱ እንኳ ለላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት።»

እጅዋን ወደ ድሀ ትዘረጋለች

አልማዝ ብዙ ገንዘብ የላትም። የባሏ ደመወዝ ትንሽ ከመሆኑም በላይ በትምህርት ላይ ያሉ የአራት ልጆች እናት ናት። አልማዝ ግን ባላት ነገር ለጋሰ ናት። በየቀኑ ወደ ቤቷ ለምትመጣው ለማኝ ሁሉ ጊዜ እንጀራ ትሰጣለች። የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ሲታመሙና ምግብ ለማዘጋጀት ሲሳናቸው ምግብ ይዛላቸው ትሄዳለች። ልጆቿ ለጓደኞቻቸው የሚያካፍሉትን ዳቦ ቆሎ ታዘጋጅላቸዋለች። ወደ ገበያ ስትሄድ እጆቻቸውን ዘርግተው ለእርዳታ ወደ እርሷ ለሚመጡት ሕፃናት ላንቲም ትሰጣቸዋለች። አልማዝን የሚያውቁ ሁሉ ስለ ለጋሰነትዋ ይናገራሉ።

ምሳሌ 31:20 ልባም ሴት «እጅዋን ወደ ድሀ ትዘረጋለች፡ ወደ ችግረኛም እጅዋን ትሰድዳለች።» ይላል። ድሀና ችግረኛ የሆነ ሰው የሌሉትን ነገሮች በዝርዝር ጻፈ፡-

ዝርዝርሽ ስለ ድሀው ቁሳዊና አካላዊ ጉድለት ብቻ ነውን? ሊኖሩ የሚችሉ ሌሎች ጉድለቶች ምን ምን ናቸው?

እግዚአብሔር ለችግረኞች ያለባል

ችግረኞችን ስለ መንከባከብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሶ እናገኛለን። የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብቦ እግዚአብሔር ለድሆችና ችግረኞች ያለውን አሳብ ጻፈ፡-

መዝ. 11(12):5

መዝ. 139(140):12

ኢሳ. 25:4

አሁን ያነበብሻቸው ጥቅሶች እግዚአብሔር ለድሆችና ለችግረኞች እንደሚገደው ግልጽ ያደርጋሉ። ለእነርሱ ያለውንም ርኅራኄና ፍቅር ያሳያሉ። ድሆችና ችግረኞችን እንዴት ማስተናገድ እንደሚገባን እግዚአብሔር መመሪያን ሰጥቶናል። የሚከተሉትን ጥቅሶች በማንበብ ምን ማድረግ እንደሚገባን የሚናገሩትን ቃል ጻፈ፡-

ዘሴዋ. 23:22

ዘሴዋ. 25:35

ዘዳ. 15:7-11

ምሳ.14:31

እግዚአብሔር ለተቸገሩ ግድ እንደሚለው የሚያስተምሩት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ብቻ ሳይሆኑ ምስኪኖችን መንከባከብ የጌታ ኢየሱስ አንዱ አገልግሎት ነበር። በማቴ. 25:34-40 ጌታ ኢየሱስ ለችግረኞች ርኅራኄ ማሳየት እንደሚገባን ተናግሯል። ጥቅሶቹን አንብቢና የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልሽ።

ጻድቁ ሰው ለችግረኛው ያደረጋቸው ነገሮች ምን ምን ነበሩ?

ጌታ ኢየሱስ እንደተናገረው ለእርሱ ያለንን ፍቅር ለማሳየት ምን ማድረግ አለብን?

በሉቃ. 10:30-37 እርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ባልንጀሮቻችን ፍቅር ማሳየት እንደሚገባን ተናግሯል። ያንን ክፍል አንብቢና ለሚከተሉት ጥያቄዎች መልስ ሰጪ።

ሳምራዊው ሰው ለመንገደኛው ካደረጋቸው ነገሮች አምስቱን ጻፈ፡-

ደጉ ሳምራዊ ሰላደረገው ርዳታ ሊያጋጥሙት የሚችሉት ችግሮች ምን ምን ነበሩ?

ችግረኛን ለመርዳት ብታስቢ ሊገጥምሽ የሚችለው ችግር ምንድን ነው?

ሊገጥሙሽ የሚችሉት ችግሮች ለችግረኛዋ ልታደርግላት ያሰብሽውን ከማድረግ ሊያግዱሽ ይገባቸዋልን?

መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበት ዘመን አይሁዳውያን ሳምራውያንን ይጠሏቸው ነበር። ከሳምራውያን እንሻላለን ብለው ስለሚያስቡ አይተባበሩዋቸውም ነበር። ዛሬም በኢትዮጵያ ተመሳሳይ ችግሮች ይታያሉን? ካሉ ምን ምን ናቸው?

ይህ ምሳሌ ስለ ዘረኝነት (ጎሰኝነት) ምን ያስተምረናል?

ከላይ ባጠናናቸው ጥቅሶች መሠረት ለችግረኛ ሰዎች እግዚአብሔር እጅጉን ግድ ይለዋል። ምንም እንኳን እነዚህ ችግሮች በዘር

የማይዛመዱንና ከሌላ ጎሣ የመጡ፤ በእምነት የማይመላለሱንም እንኳ ሲሆኑ እንድንረዳቸው እግዚአብሔር ይፈልጋል። እንዳየነው ሁሉ ለእነርሱ የምናደርገውን የምንሠራው ለጌታ ኢየሱስ ነው። ኢየሱስን ትወጃዋለሽ? እንግዲያውስ ለእርሱ ያለሽን ፍቅር በአካባቢሽ ያሉትን ችግሮች በመርዳት ልታሳዩው ትችላለሽ።

እጆቻችን ለችግሮች መዘርጋት

መጽሐፍ ቅዱስ ሁልጊዜ ችግሮችን ስለምትረዳ ዶርቃ ስለ ተባለች ሴት ይነግረናል። የሐዋ. 9:36-42ን አንብበሽ ለሚከተሉት ጥያቄዎች መልስ ሰጪ። ዶርቃ ሁልጊዜ ምን ነበር የምትሠራው? (ቁ. 36)

መበለቶች ብዙ ጊዜ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ያልፋሉ። አንዳንዴ ሴቶች መሥራት አይችሉም። ለዚህም ነው ባላቸው ሲሞት የገንዘብ ችግር የሚገጥማቸው። በተለይ ደግሞ ልጆች ካላቸው ለራሳቸው ብቻ ሳይሆን ለልጆቻቸውም የሚያስፈልጋቸውን ማሟላት አለባቸው። ከዚህ በተጨማሪ መበለቶች ከብቸኝነትና ኀዘን ጋር ይታገላሉ። ምክንያቱም ይወዳቸውና ይንከባከባቸው የነበረውን ሰው አጥተዋልና ነው።

አካላዊና ስሜታዊ ጎደሎዎቻቸውን በማሟላት በአካባቢዋ የነበሩትን መበለቶች በመንከባከብ ዶርቃ ፍቅሯን አሳየች። እንዴት ነበር አካላዊ ጉድለታቸውን ያሟላቸው?

ዶርቃ ያሟላቸው ስሜታዊ ጎደሎዎች ምን ምን ነበሩ?

ለመበለቶቹ የሚያስብላቸው፤ የሚወዳቸው፤ የሚንከባከባቸውና ጎዳቸውን የሚሞላ ሰው መኖሩን ማወቁ እንዴት የሚያበረታታና የሚያጽናና ነበር! ዶርቃ በምሳሌ 31:20 የተጠቀሰችው ሴት ምሳሌ ናት። ምክንያቱም «እጅዋን ወደ ድሀ ትዘረጋለች፤ ወደ ችግሮችም እጅዋን ትሰድዳለች»።

ችግሮችን ለምን እንረዳለን?

ችግር ላለባቸው ሰዎች የእርሱ ልጆች ቸርነትን ሲያሳዩ እግዚአብሔር ደስ እንደሚሰኝ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብበሽ እግዚአብሔር ድሆችን ስለሚረዱ ሰዎች የሚናገረውን ጻፊ፡-

ምሳ. 14:21

ምሳ. 19:17

ምሳ. 21:13

ምሳ. 22:9

አንዳንድ ሰዎች ለድሆች ችርነትን ካደረጉ መንግሥተ ሰማይ ለመግባት እንደሚያስችላቸው አድርገው ያስባሉ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ይህ እውነት እንዳልሆነ ያስተምራል (ኤፌ. 2:8-9ን አንብቢ)። የምንሠራው ሥራ በምንም ዓይነት መንገድ ወደ መንግሥተ ሰማይ አያስገባንም። ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት የምንችለው ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞት ስለ ኃጢአት በከፈለው ዋጋ ብቻ ነው።

ድሆችን የምንረዳው ደገንነትን ለማግኘት አይደለም። ድሆችንና ችግረኞችን የምንረዳው ለእግዚአብሔር ካለን ፍቅር የተነሣ ነው። ማስታወስ የሚገባሽ ቢኖር ሌሎችን ስንረዳ ስጦታውን የምንሰጠው በቀጥታ ለጌታ ኢየሱስ ነው። በዚህም ምን ያህል እንደምንወደውና ስላደረገልን ምስጋናን ለመግለጽ ነው።

እግዚአብሔር ሌሎችን እንድንወድና እንድንንከባከባቸው ይፈልጋል። ሌሎችን በመርዳት የእርሱ እጆች እንድንሆን ይሻል። እግዚአብሔርም ድሆችንና ችግረኞችን ስንረዳ እንደሚባርከን ቃል ገብቷል።

ሉቃ. 6:38ን ጻፈ፡-

በደስታ መስጠት

ለድሆችና ለችግረኞች እጅሽን ስትዘረግ አመለካከትሽ ምንድን ነው? በደስታና በፈቃደኝነት ትሰጪያለሽ ወይስ በልብሽ እያጉረመረምሽ ትነጫነጫለሽ? በ2ኛ ቆሮ. 9:7 ላይ እንደተናገረን «እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳሰበ ይስጥ በጎዘን ወይም በግድ አይደለም»። እግዚአብሔር በፈቃደኝነትና በደስታ ያለ ጥላቻ እንድንሰጥ ይፈልጋል። ሌሎችን ስለመርዳት ደስታን የተሞላ ዝንባሌ እንዲኖረን ገንዘባችንና ንብረታችን ከየት እንደመጣ ማስታወስ ይገባናል።

ዜና መዋዕል ቀዳማዊ 29:14ን አንብቢ። ከእግዚአብሔር ለእኛ የተሰጠን ነገሮች ምን ምን ናቸው?

ዘጸ. 8:18ን አንብቢ። ለመሥራትና ገንዘብ ለማግኘት የቻልነው እንዴት ነው?

በአነበብናቸው ጥቅሶች መሠረት ካሉን ነገሮች ሁሉ ከእግዚአብሔር ያልተሰጠን ምንም የለም። ሠርተን ገንዘብ ማግኘት የቻልንበት ችሎታ ምንጭ እግዚአብሔር በመሆኑ ያለን ሁሉ የእርሱ ስጦታ ነው። በዓለም ያለው ሁሉ የእግዚአብሔር በመሆኑ ያሉን ነገሮች በሙሉ የእኛ አለመሆናቸውን መገንዘብ ጠቃሚ ነው። እግዚአብሔር እንድንንከባከባቸው አላልፎ የሰጠንን ነገሮች እየተቆጣጠርን ነው ያለነው።

ገነትና ጽዮን ክርስቲያኖች ናቸው። በቤተ ክርስቲያን ብዙ ችግሮች በመኖራቸው ሽማግሌዎችና አባላት ገንዘብ በመስጠት ድሆችን እንዲረዱ እየጠየቁ ነበር። አንድ ቀን ገነት በመንገድ ላይ ስትሄድ አንድ እንግዳ ሰው ወደ እርሷ መጥቶ 200 ብር ሰጣት። ገነት ገንዘቡ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው ብላ ስላሰበች ደስ ተሰኘች። ከፊሉን ገንዘብ በቤተ ክርስቲያን ያሉት ችግሮች እንዲረዱበት ሰጠች። የገነት ኃደኛ ጽዮን አዲስ ሰሃን ለመግዛት በጥንቃቄ ገንዘብ እያጠራቀመች ነበር። 200 ብር አጠራቅማለች፤ ነገር ግን ድሆችን ለመርዳት ለመስጠት አልወደደችም። 200 ብር የእግዚአብሔር ገንዘብ አልመሰላትም፤ የራሷ ገንዘብ ነው አለች። ምክንያቱም ይህን ለማግኘት ለፍታ ነበርና።

ጽዮን ያሰበችው ልክ አልነበረም። ከላይ ያነበብናቸው ጥቅሶች እንደተናገሩት በምንም ዓይነት መልኩ የምናገኘው ንብረትና ገንዘብ የእግዚአብሔር ሲሆን ለእኛም በስጦታነት የሰጠን እግዚአብሔር ነው። በገንዘባችንና በንብረታችን ዙሪያ ስለሚኖረን ዝንባሌ ዘወትር ማስታወስ የሚገባን ነገር ቢኖር እኛ ያለን ነገር ሁሉ የእግዚአብሔር መሆኑን ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ያለንን ነገር በደስታ በዙሪያችን ካሉ ድሆችና ችግሮች ጋር እንድንካፈለው ይፈልጋል።

ሴትየዋ ራሷ ድህ ከሆነችና ለሌሎች የምትሰጠው ብርም ሆነ ምግብ ከሌላትስ? ችግሮችን እንዴት ልትረዳ ትችላለች? ምንም እንኳ ትርፍ ገንዘብ ባይኖርሽም ጊዜሽን መሥዋዕት በማድረግና ስሜታዊ ነደሎዎቻቸውን በመሙላት ልትረጃያቸው ትችላለሽ። ልቅሶ ያለበትን

ሄደሽ መጠየቅ ትችላለሽ። ማበረታቻ ወይም ምክር ከሚያስፈልገው ሰው ጋር ሄደሽ መነጋገር ትችላለሽ። ለሌሎች ያለሽን ፍቅርና እንክብካቤ በብዙ መንገዶች ማሳየት ይቻላል።

እጅሽን ወደ ድሆችና ችግሮች መዘርጋት ማለት ቁላዊ ነገራቸውን ለማሟላት ርዳታን ማበርከት ብቻ ሳይሆን ስሜታዊና መንፈሳዊ ጉድለታቸውን ማሟላትም ሊሆን ይችላል።

የእኔ ምላሽ

በዚህ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ ምሳ. 30:21ን አንብበናል። ይህም ልባም ሴት «እጇን ወደ ድሀ ትዘረጋለች፤ ወደ ችግረኛም እጅዋን ትሰድዳለች» ይላል። እናት የምትወደውን ልጅ ለማጽናናትና ለመርዳት እጅዋን እንደምትዘረጋ አይተናል። ልባም ሴት እጅዋን የምትዘረጋው ለቤተሰቦቿ ብቻ ሳይሆን ለድሆችና ለችግሮች ነው። በዚህም ማድረግ የምትችለውን በተግባር ታሳያለች።

በአካባቢሽ ለድሆችና ለችግሮች ምን ማድረግ ትችላለሽ? ምንም እንኳን ያለሽ ገንዘብ ትንሽ ቢሆንም ሌሎችን መርዳት የምትችሉባቸው ብዙ መንገዶች መኖራቸውን አስታውሺ። ስለምታውቁያቸው ቁላዊና ስሜታዊ ችግር ስላለባቸው ሰዎች አስቢ። እነርሱን መርዳት የምትችሉባቸውን መንገዶች ቀጥለሽ በዝርዝር አስቀምጫ።

አንዳንዴ ሌሎችን መርዳት አስቸጋሪ ነው። ሊሰለቸን ይችላል። ብዙ ርዳታ በሚፈልጉ ሰዎች ልንጨነቅም እንችላለን። ያለን ከማነሱ የተነሣ ለሌሎች ለጋስ ለመሆን እንቸገር ይሆናል። ነገር ግን እርሱን ብንጠይቀው በአካባቢያችን ያሉ ሰዎችን መርዳት የምንችልበትን ብርታት ይሰጠናል።

ፊልሉ. 4:13ን ጻፈ:-

ዘወትር «እጇን ወደ ድሀ የምትዘረጋና ወደ ችግረኛም እጅዋን የምትሰድ ሴት» እንድትሆኗና በዚህም እግዚአብሔር ጥበብ፣ ፍቅርና ብርታት እንዲሰጥሽ ጊዜ ወስደሽ በመጸለይ ጠይቁው።

እግዚአብሔርን ትፈራለች

(ፈሪህ እግዚአብሔር አላት)

ምሳሌ 31:30ን በቃልሽ አጥኚ።

«ውበት ሐሰት ነው፤ ደም ግባትም ከንቱ ነው፤ እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት ግን እርሷዋ ትመሰገናለች»።

እግዚአብሔርን መፍራት

ከረጅም ጊዜ በፊት በቻይና የነበሩ ክርስቲያኖች በሚሰደዱበት ዘመን የምትኖር አንዲት የ12 ዓመት ወጣት ነበረች። አንድ ቀን ድብቅ ቤተ ክርስቲያን ከነበረችበት ቤት ስትወጣ በኮምፑዩትር ወታደሮች ተያዘች። በጥያቄ ሦስት ቀን ሙሉ ከቆየች በኋላ ወደ ፍርድ ቤት ቀረበች። ጠባቂዎቹ ጠየቋት። የጠየቋት ጥያቄ መልስ የሞትና የሕይወት ጉዳይ መሆኑን ታውቃለች። «ኢየሱስን ትወጃለሽ?» ብለው ጠባቂዎቹ ወተወጡት። በጣም ከመፍራቷ የተነሣ አልወደውም ለማለት ቃጥቷት ነበር። ነገር ግን በዚያው ቅጽበት በተሰበሰቡት መካከል በእርሷ የዕድሜ ክልል የምትገኝ ሌላ ወጣት ድምፅ ሳታሰማ በእጇቿ የመስቀል ምልክት ስትሠራ ተመለከተች። ይህችኛዋም ወጣት ቀጥ ብላ ቆመችና በድፍረት «አዎ ኢየሱስን እወደዋለሁ» ስትል መለሰች። ወታደሮቹም ወዲያውኑ ገደሏት። ይህች ወጣት ከሰዎች ይበልጥ እግዚአብሔርን በእውነት እንደምትመርጥ አረጋገጠች።

መጽሐፈ ምሳሌ «እግዚአብሔርን መፍራት» በሚለው ሐረግ ይጀምራል፤ ይጨርሳልም። በምሳሌ ምዕራፍ 1 «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» ይላል። የመጨረሻው የምሳሌ ምዕራፍም «እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት ግን እርሷ ትመሰገናለች» በማለት ይዘጋል።

እግዚአብሔርን መፍራት ምን ማለት ይመስልሻል?

ለአንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔርን መፍራት ማለት ስሙ ሲጠራ መርበድበድና መንቀጥቀጥ ማለት ይመስላቸዋል። እግዚአብሔርን መፍራት ማለት ግን እንዲህ ማለት አይደለም። እግዚአብሔርን መፍራት ማለት ለእርሱ የሚገባውን ክብር መስጠት ማለት ነው።

ቅድስናውን፤ ኃይሉንና ምስጋናውን በመረዳት መታዘዝ በሚያስችለን መልኩ መገንዘብ ማለት ነው። በቀላሉ እሱ አምላክ መሆኑንና እኛ ደግሞ ፍጥረቱ መሆናችንን ማስተዋል ነው። እግዚአብሔርን እንፈራለን ስንል እንርበደበዳለን ማለት ሳይሆን በአለመታዘዛችን እንዳናሳዝነው እርሱን የምንፈራው ጨዋነት የተሞላበትን ጠንካራ ሥርዓቱን በመተላለፍ እንዳንበድለው ነው።

የሚከተሉትን ጥቅሶች ከምሳሌ መጽሐፍ አንብቢና እግዚአብሔርን ስለመፍራት የሚናገሩትን ጻፈ።

ምሳ. 14:26-27

ምሳ. 15:16

ምሳ. 15:33

ምሳ. 16:6

ምሳ. 19:23

የምሳሌ መጽሐፍ ሞቾች እግዚአብሔርን እንደማይፈሩ ይነግረናል። እግዚአብሔርን አለመፍራት ሞኝነት የሆነበት ምክንያት ምን ይመስልሃል?

በእስልምና እምነት እስላሞች «አምላካቸውን» ይፈራሉ። አላህን ያከብራሉ። ነገር ግን ልዩነት አለን። ከአምላካቸው ጋር የቀረበና በፍቅር ላይ የተመሠረተ ግንኙነት የላቸውም። አምላካቸውን የሚፈሩት እንደሚገባ ካልታዘዙት መንግሥተ ሰማይ እንዳይገቡ ይከለክላል ብለው ስለሚያምኑ ነው።

ክርስቲያን እንደመሆናችን እግዚአብሔር እንድንፈራው ይነግረናል። ይህ ፍርሀት ግን ወደ እርሱ ያስጠጋናል። እኛ ልጆቹ ነን። አባታችን

ብለን እንጠራዋለን። ከአምላካችን ጋር በፍቅር ላይ የተመሠረተ ግሩም ጎብረት አለን። የምንፈራው ጥሩ ካልሆንን መንግሥተ ሰማይ አያስገባንም ብለን ስለምናስብ አይደለም። በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ኃጢአታችን ይቅር እንደተባለልንና በመንግስተ ሰማይ መያዣ ርስት እንዳለን እናውቃለን። እግዚአብሔርን የመፍራታችን መሠረቱ ለእርሱ ያለን ፍቅርና አክብሮት ነው። እግዚአብሔር እንደሚወደን እናውቃለን። እርሱ ስለወደደን እኛ በምላሹ እንወደዋለን። በጣም ስለምንወደው ነው እርሱን በመታዘዝ ልናከብረው የወደድነው። በምሳሌ 31 የተጠቀሰችው ልባም ሴት ይህንን እውነታ ታውቀዋለች። ሕይወቴም የተለወጠውና የተመራው እግዚአብሔርን በመፍራትና በመውደድ ላይ ነው።

ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን መፍራት

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን መፍራት እንዳለብን ብቻ አይናገርም። ነገር ግን የሰውን ልጆች ከምንፈራው በላይ እግዚአብሔርን መፍራት እንዳለብን ይነግረናል። ይሄ ቀላል ይመስላል። «ከሰው ልጆች ይልቅ እግዚአብሔርን እፈራለሁ! እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ነው። የነገሥታት ንጉሥ ነው!» ብለሽ ታስቢ ይሆናል። ግን በእውነት ሰውን ከምንፈራው ይበልጥ እግዚአብሔርን እንፈራለን?

ቆንጂት ክርስቲያን እጎት ናት። እግዚአብሔርን የመፍራትን ጥቅም በደንብ ተረድታለች። እግዚአብሔርን እንደምትፈራም ጽኑ እምነት አላት። የቆንጂት ኀረቤት ፋጡማ ትባላለች። ቆንጂትና ፋጡማ ለረጅም ጊዜ ጓደኛዎች ነበሩ። ቆንጂት ለፋጡማ ስለ ጌታ ኢየሱስ መናገር እንዳለባት ታውቃለች። ነገር ግን ምናልባት ፋጡማ ተቆጥታ ትጣላች ይሆናል ብላ ፈራች። ዓመታት ቢያልፉም ቆንጂት ስለ እግዚአብሔር የምታውቀውን እውነታ ስለ ፋጡማ ሲል በመስቀል ስለሞተው ጌታ ነገራት አታውቅም።

ቆንጂት እግዚአብሔርን እንደሚገባ የምትፈራ መስጲት ነበር። እውነቱን ስናየው ግን ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎችን ነው የምትፈራው። የፈራችው እግዚአብሔርን ማሳዘኗና አለመታዘዝዋን ሳይሆን ፍርሃቷ ምናልባት ሰዎች ተቆጥተው እንዳይተዉአት ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ቀን ሌሊት ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎችን ስለፈራው ስለ ጴጥሮስ ታሪክ ይነግረናል (ማቴ. 26:31-35 እና 26:69-73ን አንብቢ)። ጴጥሮስ ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎችን መፍራቱን ያሳየው እንዴት ነበር?

ከሰዎች ይልቅ እግዚአብሔርን ይፈሩ ስለነበሩ የአንዳንድ ሴቶች ታሪክ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንመልከት። ዘጸአት 1:15-20ን አንብቢና የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልሼ።

ንጉሥ ለዕብራውያን አዋላጆች ምን ብሎ ትእዛዝ ሰጠ?

ለአዋላጆቹ የእግዚአብሔር ምላሽ ምን ነበር? (ቁ. 20)

ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን ስለ መፍራት ይሄ ጥሩ ምሳሌያችን ነው። አዋላጆቹ ንጉሡን መፍራት ይችሉ ነበር። ንጉሡ ከኃይሉ የተነሣ ትእዛዙን በመተላለፋቸው ሊያስገድላቸው ይችላል ነበር። አዋላጆቹ ግን ለሞት እንኳን ቁብ አልነበራቸውም። በምትኩ እግዚአብሔርን ፈሩ። እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ እንደሆነ በመረዳት ወንዶች ልጆችን በእግዚአብሔር ፊት መግደል ትክክል እንዳልሆነ አወቁ። ስለዚህም እግዚአብሔርን ታዘዙ። አዋላጆቹ እግዚአብሔርን ስለፈሩ እግዚአብሔር አከበራቸው፤ ባረካቸውም።

እግዚአብሔር ሊፈትነን ይችላል

እግዚአብሔር አንዳንዴ እርሱን በእውነት መፍራት አለመፍራታችንን ለማረጋገጥ ይፈትነናል። በብሉይ ኪዳን በእግዚአብሔር ስለተፈተነው አብርሃም ታሪኩን እናስታውሳለን። እግዚአብሔር አብርሃም የሚወደው ልጁን ይስሐቅን በመሠዊያ ላይ ይሠዋው ዘንድ አዘዘው። ምንም እንኳን አብርሃም በእግዚአብሔር ትእዛዝ ቢያዝንም አላመነታም። ታዘዘ። ልክ አብርሃም ልጁን ሊሠዋው ሲል እግዚአብሔር አስቆመው። ዘፍ. 22:12ን አንብቢና እግዚአብሔር አብርሃምን ለፈተና ያቀረበለትን ምክንያት ጻፈ።

እግዚአብሔር አብርሃምን በፈተነበት መልኩ እኛን አይፈትነንም፤ ነገር ግን ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅርና ፍርሃት ይመዘን ዘንድ በአንዳንድ ሁኔታዎች ውስጥ እንድናልፍ ያደርገናል።

አቦነሽ ዛሬ ከሰዓት ሥራ መግባት አትፈልግም። ምክንያቱም ሌላ አዲስ ካምፓኒ ልትቀጠር የታለ መጠይቅ ቀጠሮ አላት። ሥራ ካልገባች

ያው የከሰዓቱ ደመወዝ ይቆረጣል። ነገር ግን ገንዘብን ማጣት አትፈልግም። ስለሆነም ለኃላፊዋ እንደታመመች ተናገረች። ታምሜአለሁ ካለች የት እንደምትሄድ፣ ምን ልትሠራ እንደምትሄድ አትጠየቅም። በዚህ ላይ ደግሞ ደመወዝዋ አይቆርጥም። ማንም ስለማያውቅ ይህንን ማድርጉ ክፋት እንደሌለበት አድርጋ አሰበች።

በዚህ አቅጣጫ ምናልባት እግዚአብሔር አበነሽን እየፈተናት ይሆናል። አበነሽ ማንም ሥራዋን ሊያውቅ የማይችልበት ደረጃ ላይ እንኳ ብትደርስ በእውነት እግዚአብሔርን መፍራትዋንና ለመታዘዝ መሻቷን ማየት ይፈልጋል። የሚያሳዝነው ግን አበነሽ ፈተናውን መውደቋ ነው። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ባለመቻሏ እግዚአብሔርን እንደማትፈራና እንደማታከብረው በሥራዋ አሳየች።

እግዚአብሔር አንቺ በእውነት እንደምትፈራው ለማወቅ አንቺን የፈተነበት ወቅት ነበርን? ካለ ቀጥለሽ ጻፊው።

የእግዚአብሔርን ፈተና መፍራት የለብንም። ዘፍ. 20:20 ላይ «እግዚአብሔር ሊፈትናችሁ ኃጢአትም እንዳትሠሩ እርሱን መፍራት በልባችሁ ይሆን ዘንድ መጥቶአልና አትፍሩ አለ» ይላል። የእግዚአብሔርን ፈተና መፍራት የለብንም። ምክንያቱም ፈተናውን ብንወድቅ ጌታ አይተወንምና። እግዚአብሔር የሚፈሩትን የሚፈትነው ስለሚወደን ብርታትና ድፍረት እንዲሁም እግዚአብሔርን መፍራት በሕይወታችን እንድናገኝና ኃጢአት እንዳንሠራ ነው። በእግዚአብሔር ጸጋ በፈተና ውስጥ ስናልፍ እርሱን መፍራትና እርሱ የሚለንን ዓይነት ሰዎች መሆን እንድንችል መጸለይ አለብን።

ውበትና ደም ግባት

የምሳሌ 31 የመጨረሻ ክፍል እግዚአብሔርን ስለመፍራት ብቻ ሳይሆን ስለ ውበትና ደም ግባት የሚናገረውም ነገር አለ።

ምሳሌ 31:20ን ቀጥለሽ ጻፊ።

ብዙ ሴቶች ውበት እንዲኖራቸው ይሻሉ። ስንቶቻችን ነን አንዲት ቆንጆ ሴት አይተን እንደ እርሷ ለመሆን የተመኘን? ማለትም ወፈር ያላለች፣ ቀጫጫም ያልሆነች ውብ ፀጉርና የሚያምር ቁመና ያላት። አንዳንዶቻችን ውብ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ግር ይለናል። ምናልባት ውበት ደስታ፣ ሀብትና ዝና ያስገኛልናል ብለን እናስባለን።

ወይም ደግሞ እግዚአብሔር ለምን በጣም ቆንጆና የምንስብ አድርጎ አልፈጠረንም ብለን ጠይቀን ይሆናል። ውበት ለሴት ልጅ ጠቃሚ ነገር ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ውበት ለናሳድደው የሚገባ ነገር እንዳልሆነ ይናገራል።

ቆንጆ መሆን መጥፎ አይደለም። ነገር ግን ውበት በራሱ ደስታን እንደማይሰጠን ማስታወሱ ጠቃሚ ነው። ምሳሌ 31:30 ውበት ሐሰት እንደሆነ ይናገራል። በምዕራፍ 2 በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አስቴር ስለተባለች ቆንጆ ሴት አንብበናል። በመጽሐፈ አስቴር 2:7 ላይ «የተዋበችና መልክ መልካም ነበረች» ይላል። ከቆንጅናዋ የተነሣ የንጉሡን ልብ አሸንፋ ንግሥት ለመሆን በቃች። አስቴር ግን ውብ ብቻ አልነበረችም። እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴትም ነበረች።

ንግሥት ከሆነች ከጥቂት ጊዜ በኋላ አይሁዳውያንን ለማጥፋት ሢራ እንደተሸረበ ሰማች። ንግሥት እንደመሆኗ ንጉሡን በማነጋገር ሕዝቡን ልታድናቸው እንደምትችል ታውቃለች። ነገር ግን ንጉሡ ካልጠራት በስተቀር ወደ እርሱ መቅረብ አትችልም ነበር። ሳይጋበዝ ወደ ንጉሡ መቅረብ የሚሻ ማንም ቢኖር የሞት ቅጣት ይደርስበት ነበር። አስቴር ወደ ንጉሡ ስትገባ በሞት ሊቀጣት እንደምትችል ብታውቅም ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን ስለፈራች እንዲህ ስትል ተናገረች «ምንም እንኳ ያለ ሕግ ብሆን ወደ ንጉሡ እገባለሁ፣ ብጠፋም እጠፋለሁ» (አስቴ. 4:16)።

ለአስቴር ውበቷ ንግሥት ለመሆን አበቃት! የአስቴር ውበት ብቻውን የአይሁድን ሕዝብ ለማዳን ብቃት አልነበረውም። ለአስቴር ወደ ንጉሡ ቀርባ ስለ አይሁዳውያን እንድትጠይቅ ያበረታታት እግዚአብሔርን መፍራቷ ነበር። እግዚአብሔር የአስቴርን ድፍረት አከበረ፣ አይሁዳውያንንም ከሞት አተረፈ።

የማይረግፍ ውበት

መጽሐፍ ቅዱስ ውበት «ከንቱ» እንደሆነና «አንድ ቀን እንደሚጠፋ» ይነግረናል። አካላዊ ውበት ዘላቂ አይደለም፣ ይረግፋል። አንድ ቀን ይጠፋል። ውበትን ስናሳድድ ዘመናችንን ብንፈጅ የማያዘልቅን ነገር ፍለጋ ጊዜያችንን በከንቱ እናባክናለን።

ዲበራ በጣም ውብ ሴት ናት። ሰው ሁሉ ቆንጅናዋን ያደንቅላታል፣ የሰዎችን አድናቆትና በእርሷ በመሳባቸው ትደሰታለች። ውበቷን ለመጠበቅ ብዙ ገንዘብ በማውጣት ውድ ልብሶችና ጌጣጌጦችን ትገዛለች። ለጸጉሯም ትጨነቃለች፤ ትኩረቷ ሁሉ በራሷ ዙሪያ ስለሆነ

ሌሎችን ለመርዳት ጊዜና ገንዘብ አልነበራትም፤ በዘመኗ ማለቂያ ላይ ውበቷ ሟሽሽ፤ ጓደኛም አልነበራትም። በብቸኝነትና በጎዘን ተቆራምዳ ምትች።

ስለ ውጫዊ ውበትሽ በማሰብ ረጅም ጊዜ ታላልፊያለሽን? የበለጠ ቆንጆ ለመሆን ትጥሪያለሽን? ምናልባት ትኩረትሽ በተላላተው የውበት አካል ላይ ነው ማለት ነው።

የማይረግፍ ወይም የማያረጅ ውበት አለ። እንዲያውም የዚህ ዓይነት ውበት በዕድሜ እየገፋን ስንሄድ የበለጠ የሚነላ ነው። እግዚአብሔር እንዲኖረን የሚፈልገው ውበት ይሄ ነው። ይህ ውበት ምንድን ነው? 1ኛ ጴጥ. 3:3-4ን አንብብሽ ቀጥለው የቀረቡትን ጥያቄዎች መልሼ።

ውበትሽ መምጣት የሌለበት ከየት ነው?

በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ ውበት የትኛው ነው?

«የዋህና ዝግተኛ መንፈስ» ሲል ምን ማለቱ ይመስልሻል?

ከዚህ ምንባብ እንደምንረዳው የማይረግፍ ውበት ሊኖረን ይችላል ማለት ነው። ዞማ ፀጉር ይሸብታል፤ ይረግፋልም። ወርቅም ቢሆን ወይ ይጠፋል፤ አልያም ይሰረቃል። ገላችንም ቢሆን ይሟሽሻል፤ ይዋልላል። ነገር ግን የማይረግፍ ውበት የሚኖረው የአካላችን ክፍል አለ። ያ አካል ምንድን ነው? በድጋሚ 1ኛ ጴጥ. 3:3-4ን አንብብሽ ይህ የማይጠፋ ውበት ከየት መምጣት እንዳለበት ጻፈ። ውበታችን መምጣት ያለበት ከውስጣችን ነው ወይስ ከውጪያችን?

በ1ኛ ሳሙ. 16:7 ላይ መጽሐፍ ቅዱስ ሰው ቁመናን እንደሚያይ እግዚአብሔር ግን «ልብን እንደሚመረምር» ይናገራል። እግዚአብሔር ግድ የሚለው የመንፈሳችን ጉዳይ ነው- ውስጣዊ ማንነታችን። 2ኛ ቆሮ. 4:16ን አንብቢ። ስለ ውስጣዊ አካልና ስለ ውጫዊው አካል ልዩነት ምን ይላል?

በልባችን ዕለት ዕለት እንታደሳለን። በውጫዊ ማንነታችን ላይ ምንም ዓይነት ነገር ቢፈጸም ልባችን ግን ሁሌም አዲስ፣ ንጹሕና የማይረገፍ ሊሆን ይችላል። ዓለም እንደምታየው ውጫዊ ውበት ባይኖረንም ውብ ልብ ግን ሊኖረን ይችላል።

የአራት ዓመቷ ሕፃን ደስታ አንድ አሁኑኑ ማለፉ ወደ እናቷ መጣች። ቆንጆ ልብሷን ለብሳለች፤ አዲሱን ጫማዋን ተጫምታለች፤ ፊቷን ታጥባ ፀጉሯ ደግሞ በፀጉር ማሰያዥያ ሸብ ተደርጓል። ፈገግ ብላ እናቷን እንዲህ ስትል ጠየቀች «እማማ ቆንጆ ነኝ?» እናትየውም ደንግግ «ቆንጆ ነሽ፤ ደስታ» አለቻት። እናትየዋም ቀጥላ ጥያቄ ጠየቀቻት «ልብሽ ምን ይመስላል? መልካም፤ የዋህና ዝግተኛ ልብ አለሽን? እግዚአብሔር እኮ ደስ የሚሰኘው በመልካም ልብ እንጂ በቆንጆ ልብስ አይደለም።»

ስንት ጊዜ ነው እንደ ደስታ የምንሆነው? ምን ያህል ጊዜ ነው ከውስጣዊ ውበታችን ይልቅ ለውጫዊ ማንነታችን የምናስበው? ለውበት ሊኖርሽ የሚገባው ትክክለኛ አመለካከት እንዲኖርሽ እንዲያስችልሽና ለማይረገፍ ውበት ትኩረት እንዲኖርሽ እግዚአብሔር ይረዳሽ ዘንድ ጊዜ ወስደሽ ጸልዩ።

የእኔ ምላሽ

አሁን የዚህ መጽሐፍ መገባደጃ ላይ ደርሳችኋል። በመጽሐፉ የመጀመሪያ ምዕራፍ ላይ እንደተገለጸው ልባም ሴት መሆን ጊዜ የሚፈጅና መሠራትን የሚጠይቅ ሂደት መሆኑን ተረድተናል። የክበረ ድንጋይ ተጠርቦና ተስተካክሎ ጌጠኛ ዕንቁ እንደሚወጣው ሁሉ እኛም ቀስ በቀስ እየተቀረጽን እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ልባም ሴቶች እንሆናለን። ልባምና ምስጉን ሴት ለመሆን በነገር ሁሉ ፍጹም መሆን የለብንም። ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተልና እግዚአብሔርን እንደሚገባ ለመፍራት ጥረትን በማድረግ ላይ ካለን በእርግጥ ልባም ሴቶች ነን።

የዚህ ፈለግ መሠረት ምንድን ነው? ቁልፉስ? መጽሐፈ ምሳሌ ምዕ. 31 ለዚህ መልስን ይሰጠናል። «እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት እርሷ ትመሰግናለች»። ቁልፉ እግዚአብሔርን መፍራት ነው። እግዚአብሔርን በእውነት ብንወድና ብንፈራው በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያጠናናቸው የልባም ሴት ባሕርያት ሕይወታችንን ያደምቃሉ፤ ኑሮአችን በእግዚአብሔር ጸጋ ይታጀባል፤ ለአመኔታ የምንበቃ ሰዎች እንሆናለን፤ ትጉሕ ሠራተኞች እንሆናለን፤ ስለ ነገ የማንሰጋ፤ በጥበብ የምንናገር፤ እንዴት መኖር እንዳለባቸው ሌሎችን የምናስተምር መልካም ሚስትና ለጋሾች እንሆናለን። እግዚአብሔርን ብንፈራ አጽንኦታችንን ውጫዊ

ገጽታችንና ችሎታችን ላይ ሳይሆን ነገር ግን በማይደበዝዘው ውስጣዊ ውበታችን ላይ ይሆናል። ልባም ሴት ሕይወቴን እግዚአብሔርን በመፍራት ላይ ትመሠርታለች። እድገታችን ቅጽበታዊ ባይሆንም መለወጣችን አይቀርም። ምሳሌ 4:18 «የጻድቃን መንገድ ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው፤ ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተጨመረ ያበራል» ይላል። ውስጣዊ ውበታችን በመጀመሪያ በገህድ ላይታይ ይችላል። ነገር ግን እንደ ንጋት ብርሃን ሙሉ ቀን እስኪሆን እየጨመረ ይበራል። እኛም እግዚአብሔርን እንደምትፈራው ልባም ሴት የማይደበዝዘው ውስጣዊ ውበታችን ከጊዜ ወደ ጊዜ እየደመቀ ይሄዳል።

እግዚአብሔርን ከልብሽ የምትፈራ ይመስልሻል? ለምን?

አንቺ በእድገትና ለውጥ ፈለግ (ጎዳና) ላይ ነሽን? ምላሽሽ አዎን ከሆነ በእግዚአብሔር ዓይኖች የከበርሽ ልባም ሴት ነሽ። ለጥቂት ጊዜ በጸሎት ልባም ሴት ለመሆን ራስሽን ለእግዚአብሔር ደግሞ አስረክቢ። እግዚአብሔር እርሱን መፍራትንና እንደ ፀሐይ የሚያበራውን ውስጣዊ ውበትን እንዲለጥሽ ጽልዬ።